

Rutorna är vita av vinter
Genom kristaller ser jag människor som fryser
En av dom som skyndar förbi
Fångar mig med blicken några sekunder

Tycker att jag känner igen dig
Men jag kan inte komma på var eller när ifrån
Bläddrar i minnesbanken bland alla ansikten
Nu vet jag vem

På Sartres favorit café nära Champs-Élysées
Sänkte du blicken och sa vi får se
Det vi har är på låtsas
Så är livet enklast sluta hoppas på nånting mer
Ett café nära Champs-Élysées, november 2003

Tiden blåser genom minnet
På andra sidan gatan nån jag kände
Sist vi sågs var du nån annan
Nån annan helt utan mål och riktning

Ingen av oss stannar och pratar
Och varför ska man prata utan saker att säga
Vi var kladd i marginalen
Inget som betyder något i längden

På Sartres favorit café nära Champs-Élysées
Sänkte du blicken och sa vi får se
Det vi har är på låtsas
Så är livet enklast sluta hoppas på nånting mer
Ett café nära Champs-Élysées, november 2003

På Sartres favorit café nära Champs-Élysées
Sänkte du blicken och sa vi får se
Det vi har är på låtsas
Så är livet enklast sluta hoppas på nånting mer
Ett café nära Champs-Élysées, november 2003